

Ἑλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 336

Ἰούλιος-Αὐγουστος 2014

Εὐχαριστήρια Προσφορά ὕπέρ τῆς Παναγίας καί τῶν Ἀγίων

Ἀμέσως μετά τήν ἐπίκληση τοῦ Παναγίου Πνεύματος καί τόν καθ-
Ἀγιασμό τῶν τιμίων Δώρων, ἡ σκέψη μας καί ἡ ἀναφορά μας
ἐγγίζει τίς φυσιογνωμίες ἐκεῖνες, πού ὑπηρετήσαν τό ἔργο τῆς «θεϊ-
κῆς οἰκονομίας».

«Ἐτι προσφέρομέν σοι τήν λογικήν ταύτην λατρείαν ὑπέρ τῶν ἐν
πίστει ἀναπανασαμένων Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προ-
φητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογη-
τῶν, Ἐγκρατευτῶν, καί παντός πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετε-
λειωμένου».

Σοῦ προσφέρουμε, ἀκόμα, τή λογική αὐτή λατρεία γιά χάρη ἐκεῖνων,
πού ἔζησαν μέ πίστη καί ἀναπαύτηκαν μέ πίστη. Τῶν Προπατόρων,
τῶν Πατέρων, τῶν Πατριαρχῶν, τῶν Προφητῶν, τῶν Ἀποστόλων, τῶν

Κηρύκων, τῶν Εὐαγγελιστῶν, τῶν Μαρτύρων, τῶν Ὁμολογητῶν, τῶν Ἐγκρατευτῶν καί γιά χάρη καθενός πνεύματος δικαίου, πού τελειώθηκε μέσα στήν πίστη.

Ἡ χορεία τῶν ἡγετικῶν φυσιογνωμιῶν, πού ὑπηρετήσαν τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου, εἶναι ἀπέραντη. Ἐκινάει ἀπό τήν ἀφετηρία τῆς Παλιᾶς Διαθήκης, μνημονεύει τούς Προπάτορες καί τούς Προφῆτες, πού κοινοποίησαν στήν ἀνθρωπότητα τήν πρόθεση τοῦ Θεοῦ νά στείλει τόν «Υἱό Του τόν ἀγαπητό» καί ὁδοιπορεῖ στήν ἱστορική λεωφόρο, γιά νά συναντήσῃ τούς ἁγίους Ἀποστόλους καί τούς κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τούς μάρτυρες καί τούς ὁσίους ἀσκητές. Ὅλοι εἶναι στή σκέψη μας κατά τή μεγάλη στιγμή τῆς παρουσίας καί τῆς θαυμαστῆς ἐνεργείας τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ὅλοι μετέχουν στήν πράξη τῆς Εὐχαριστίας μας. Γιά ὅλους προσφέρουμε τά Δῶρα μας. Γιά ὅλους εὐχαριστοῦμε. Καί γιά ὅλους ἱκετεύουμε. Τούς βλέπουμε νά πλαισιώνουν τό θρόνο τῆς Χάριτος. Νά δοξάζουν τό μεγάλο Θύμα τῶν αἰώνων. Καί παρακαλοῦμε καί λιτανεύουμε νά γίνῃ δεκτὴ ἡ προσφορά τῆς Εὐχαριστίας μας καί νά ἀντικαταπέμψῃ ὁ Θεός τή δόξα Του στούς πιστοὺς δούλους Του, πού στάθηκαν ἀκλόνητοι στήν πίστη τους καί στήν ἱερή ἀποστολή τους.

Καί ὅταν μνημονεύσουμε ὅλους αὐτούς καί γεμίσει ἡ καρδιά μας μέ τίς δοξασμένες εἰκόνες τῶν προσώπων τους, ἀνεβάζουμε τή σκέψη μας ψηλότερα, γιά νά συναντήσουμε τήν Παρθένα Μητέρα, τήν ἀγνή κόρη τῆς Ναζαρέτ, τήν Παναγία μας.

Οὔτε εἶναι νοητό, ἀλλά οὔτε καί μᾶς ἐπιτρέπεται νά τή λησμονήσουμε ἢ νά τήν παραμερίσουμε κατά τήν ὥρα αὐτή τοῦ μνημοσύνου μας καί τῶν μεγάλων εὐχαριστιῶν μας.

«Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας».

Ἐξαιρετικά καί πάνω ἀπό ὅλους, Σοῦ προσφέρουμε αὐτή τή λογική λατρεία, μέ τή διάθεση νά τιμήσουμε τήν Παναγία, τήν Ἀχραντη, τήν Ὑπερευλογημένη, τήν Ἐνδοξη, τήν κυρία μας Θεοτόκο καί ἀειπάρθενη Μαρία.

Ἡ θερμὴ τῆς ἀγάπης μας στό πρόσωπο τῆς Θεοτόκου εἶναι σταθερή. Κατά τήν ὥρα, ὅμως, τῆς Μυσταγωγίας τῆς σταυρικῆς Θυσίας ἡ φυσιογνωμία της δεσπόζει στή σκέψη μας καί στίς προσευχές μας. Εἶναι ἡ παρθένα, πού βάστασε στά σπλάγχνα της καί στήν ἀγκαλιά

της τό σαρκωμένο Λόγο. Καί εἶναι ἡ μάνα, πού στάθηκε κάτω ἀπό τό Σταυρό καί πότισε τό χῶμα τοῦ φρικτοῦ λόφου μέ τό καυτό της δάκρυ. Εἶναι «ἡ κλίμαξ δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός». Καί, ταυτόχρονα, εἶναι «ἡ γέφυρα ἡ μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν». Τὴν ἀγαπᾶμε, γιατί εἶναι μητέρα τοῦ Χριστοῦ μας καί δική μας μάνα. Τὴν τιμοῦμε, γιατί εἶναι τό ἀγνότερο ἄνθος τῆς ἀνθρώπινης «ἄρουρας», πού εὐωδιάζει στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Προσφέρουμε τὴν Εὐχαριστία γιὰ νά ἐκφράσουμε τό θαυμασμό μας πρὸς τό πρόσωπο τῆς Θεοτόκου καί τὴν εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τόν Κύριο, πού τὴ χάριτωσε καί μᾶς τὴ χάρισε. Θέλουμε νά Τόν δοξολογήσουμε, γιατί δέχτηκε τὴν ἀγνή αὐτὴ ἐκπρόσωπο τοῦ γένους μας καί τὴν ἀνάδειξε Μητέρα τοῦ Υἱοῦ Του. Καί γιατί μᾶς τὴν ἔδωσε ὡς μεσίτρια καί ὡς μεταφορέα τῶν ἱκεσιῶν μας στό θρόνο τῆς Χάριτός Του.

Ἡ ἀναφορά μας στό πρόσωπο τῆς Θεοτόκου καί ἡ εὐχαριστία μας γιὰ τὴν προσφορά της ἔχει ἓνα τόνο μοναδικότητας. Μιλᾶμε «ἐξαιρέτως». Καί εὐχαριστοῦμε «ἐξαιρέτως». Μέ σεβασμό, πού ὑπερβαίνει τὰ συνηθισμένα ὅρια. Μέ ἀγάπη, πού ξεχειλίζει ἀπὸ τό θησαυροφυλάκιο τῆς καρδιάς. Μέ ἀναγνώριση, πού ἐγγράφεται στήν ὁμολογία τῆς πίστες μας.

Τὴ μνημόνευση τῆς Παναγίας μας τὴν ἀκολουθοῦν οἱ μνημονεύσεις συγκεκριμένων ἀγίων προσώπων. Τοῦ σεβασμιώτερου τῶν προφητῶν, τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου μας, τῶν ἀγίων Ἀποστόλων. Τοῦ Ἀγίου, πού τόν γιορτάζουμε καί προσφέρουμε στή μνήμη του τὴν ἀναίμακτη Ἱερουργία. Καί ὅλων τῶν ἀγίων, πού πλαισιώνουν τό θρόνο τοῦ Θεοῦ καί Τόν δοξάζουν μέ ἀσταμάτητη δοξολογία. Ὅλους τοὺς νοιώθουμε ἐνσωματωμένους στή λατρευτικὴ μας κοινότητα. Γιὰ ὅλους εὐχαριστοῦμε. Καί ὅλων τίς μεσιτεῖες τίς ἀποθέτουμε κατενώπιον τοῦ παντεπόπτη Κυρίου μας. «Ὡν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός».

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

(ἀπὸ τό βιβλίον του: «Θυσίαν αἰνέσεως», σελίδες 172-174)

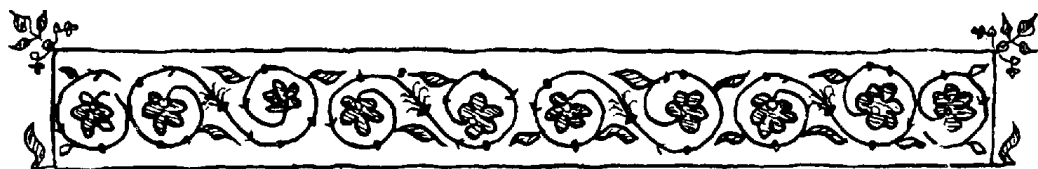
Ἡ «Ἐλεύθερη Πληροφόρηση» στό διαδίκτυο.

Διεύθυνση: www.el-pliροφοrisi.gr

Καί οἱ Ἐκδόσεις «Σπορά» στό διαδίκτυο

(γιὰ μιά γνωριμία μέ τό συγγραφικὸ ἔργο τοῦ
Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικολήμου)

Διεύθυνση: www.spora.gr

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Ι΄

Ἄνομες συμμαχίες καί τό σφράγισμα τῆς θύρας τῆς δικαιοσύνης

Ο Ὑπουργός Παιδείας Γεώρ. Ράλλης μέ τήν ἄνοδό του στό Ὑπουργεῖο παρουσιάζεται ἀρνητικός στό νά περάσει τό Νομοσχέδιο γιά τό δικαίωμα προσφυγῆς τῶν 11 μητροπολιτῶν στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας (Σ.τ.Ε.). Παρ' ὅλα αὐτά ὁ Ὑφυπουργός Χρυσόστ. Καραπιπέρης ἐπέμενε νά πιέζει τοὺς ἐκκλησιαστικούς, ἔστω καί κάτω ἀπό δυσκολότερες συνθῆκες. Τοὺς ἐπισήμαινε σέ ὅλους τοὺς τόνους ὅτι, ἂν δέν δινόταν λύση ἀπό πλευρᾶς Συνόδου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος, δέν ἐπρόκειτο ἡ Πολιτεία νά λύσει ἄμεσα καί φλέγοντα νομοθετικά θέματα τῆς Ἐκκλησίας, κυριότερο τῶν ὁποίων ἦταν ὁ Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας. Γνωρίζοντας ὅμως πρόσωπα καί πράγματα τῆς Ἐκκλησίας κατανοοῦσε ὅτι δέν ὑπῆρχε ἡ παραμικρή πρόθεση στοὺς ἐκκλησιαστικούς γιά ἐπίλυση τοῦ προβλήματος. Τό

ἴδιο ἀπογοητευμένοι ἦταν καί μιά μικρή ὁμάδα βουλευτῶν (Ἀθανασιάδης, Χρίστογλου, Ἀνερούσης, Μπεκίρης κ.ἄ.), πού, βλέποντας τήν ἀρνητική στάση τοῦ Ράλλη γιά τήν ἐπίλυση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καί τήν σκανδαλώδη ὑποστήριξή του στόν Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ, ἀποφασισαν μιά δυναμική στάση πού ἐπανειλημμένα τοὺς ἔφερε ἀντιμέτωπους μέ τόν Ὑπουργό Παιδείας στή Βουλή.

Παράλληλα, οἱ μητροπολίτες Κερκύρας Πολύκαρπος καί Σιδηροκάστρου Ἰωάννης, παρά τήν ἀρνητική στάση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ, ἐτοίμασαν σχέδιο ἐπιλύσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ. Γράφει ὁ Ἀττικῆς Νικόδημος στό ἡμερολόγιό του: «26-02-1976. Ὁ Κερκύρας καί ὁ Σιδηροκάστρου ἦρθαν τό μεσημέρι καί μοῦ ἔδειξαν σχέδιο τακτοποιήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ. Προβλεπεί χωρισμό τῶν Μητροπόλεων, δια-

τήρησι τῶν ἰδίων τίτλων, μέ τήν προσθήκη τῆς ἐπί μέρους περιοχῆς. Ἐπέμεινα στή διατύπωσι τῶν βασικῶν ἀρχῶν τοῦ διακανονισμοῦ: 1) ἄρσις τῶν ποινῶν, 2) διακανονισμός ἐντός τῆς Μητροπόλεως, 3) ὅσοι θέλουν νά μεταβοῦν εἰς ἄλλην περιοχὴν νά τό δηλώσουν καί νά ἰσχύσῃ ἡ ἐλευθερία τῆς ἐκλογῆς των». Σέ καμιά φάση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ὁ Ἀττικῆς δέν ἀπέρριψε συναινετικές λύσεις. Ἀπλά, ὀριοθετοῦσε κάποιες κανονικές προδιαγραφές.

Ἡ ἀντίδραση τοῦ Σεραφεῖμ στή συνεχιζόμενη πίεση ἀπό πλευρᾶς Πολιτείας, ἦταν, ὡς συνήθως, ἡ ἀναβολή, χρησιμοποιοῦντας αὐτὴ τὴ φορά τὸ δεκανίκι τοῦ Πατριαρχείου. Γράφει ὁ Ἀττικῆς Νικόδημος στό ἡμερολόγιό του: «16-03-1976. Καινούργιο πραξικόπημα ἔκαναν σήμερα στή Σύνοδο. Ἀπεφάσισαν νά στείλουν τὸ ἐκκλησιαστικὸ θέμα στό Πατριαρχεῖο. Ἀνακοίνωσαν μάλιστα ἀμέσως ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο ὅτι θά στείλουν τίς ἀποφάσεις τοῦ 1974 ἐκεῖ γιὰ νά ἀποφανθῇ τὸ Πατριαρχεῖο.

17-03-1976. Ἐκαναν τήν ἐπιστολὴν πρὸς τὸ Πατριαρχεῖο...

31-03-1976. Ἀργά τὸ βράδυ ὁ π. Γ. Στέφας μοῦ ἔδωσε τήν πληροφορία ὅτι ὁ Στέφανος Ἀφεντουλίδης τηλεφώνησε στὸν Λενῆ κι' ἐκεῖνος τοῦ εἶπε ὅτι 4 δακτυλογράφοι γράφουν τὸ ὑλικὸ πού θά στείλουν στό Φανάρι καί ὅτι ἀκόμα βρίσκονται στή μέση. Ἀπὸ ὅλο αὐτὸ τὸ ὑλικὸ τίποτα δέν ἔθεσαν ὑπ' ὄψιν μας». Ἡ σκοπιμότητα τῆς κινήσεως αὐτῆς ἦταν προ-

φανής: Τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας δέν μποροῦσε πλέον νά ἀγνοήσῃ τὸ Πατριαρχεῖο. Θά περίμενε τήν ἀπάντησή του καί ὁ κλοιὸς γύρω ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ θά χαλάρωνε γιὰ κάποιο χρονικὸ διάστημα. Σέ λίγο ὅλοι θά κατανοοῦσαν ὅτι τὸ χρονικὸ αὐτὸ διάστημα, γιὰ νά ἔρθῃ ἡ ἀπάντηση, θά ἦταν μακρὺ. Γράφει ὁ Ἀττικῆς στό ἡμερολόγιό του: «07-06-1976. Ὁ Μυτιλήνης μοῦ εἶπε τηλεφωνικῶς ὅτι τὸ μὲν Πατριαρχεῖο ἔστειλε τὸ θέμα στήν Νομοκανονικὴ ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία θά συνεδριάσῃ τὸ Σεπτέμβριο, ὁ δὲ Σεραφεῖμ λέει ὅτι μέ τὸν καιρὸ θά σβῆσῃ τὸ θέμα. Δέν εἶναι κάτι καινούργιο αὐτό. Εἶναι ὀλοφάνερη ἡ προσπάθεια». Ἦδη δηλαδὴ μέ τοὺς ρυθμοὺς αὐτοὺς περνοῦν ἔξι ὀλόκληροι μῆνες καί τὸ μόνο πού θά συμβεῖ εἶναι συνεδρίαση μιᾶς Νομοκανονικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Πατριαρχείου.

Ἀπὸ τὴ μεριά του ὁ Ράλλης μεθόδευε τὸ θέμα καί μέ τὸ Πατριαρχεῖο. Δεῖτε ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο τοῦ Ἀττικῆς τήν πληροφορία πού εἶχε γιὰ τὸν Ράλλη: «27-03-1976. Ἔδωσα ἓνα δημοσίευμα στὸν Παράσχο γιὰ αὐριο. Μοῦ εἶπε ὅτι ὅταν ἔβαλε τὸ ἄλλο γιὰ τὸ Πατριαρχεῖο, ὁ Ράλλης τοῦ εἶπε: ἄφησε γιατί τὸ μεθοδεύουμε. Αὐτὸ εἶναι μιά ἐπὶ πλέον ἀπόδειξις ὅτι ὁ Ράλλης παρεμβαίνει». Παρεμβαίνει λοιπὸν ἀπὸ τὴ μιά στό θέμα τοῦ Πατριαρχείου ὁ Ράλλης καί ἀπὸ τὴν ἄλλη δείχνει σκανδαλωδῶς τὴν εὐνοιά του στὸν Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ, διευκολύνοντάς τον νομο-

θετικά και προχωρώντας ακόμα και τόν Καταστατικό Χάρτη της Έκκλησίας προς ψήφιση. Από έναντις, ο Υφυπουργός Καραπιπέρης έβαζε ως προϋπόθεση για την προώθηση του Καταστατικού και των άλλων Νομοθετημάτων της Έκκλησίας την λύση του εκκλησιαστικού από τόν Αρχιεπίσκοπο Σεραφείμ. Δείτε κι αυτήν την πληροφορία στο ημερολόγιο: «15-04-1976. ...Ο Στέφανος Αφεντουλίδης και ο Φθιώτιδος Δαμασκηνός επισκέφθησαν τόν Υφυπουργό Καραπιπέρη και του ζήτησαν ως εκπρόσωποι της Συνόδου να προωθήση τόν Καταστατικό Χάρτη και τά άλλα Νομοθετήματα της Έκκλησίας. Εκείνος απάντησε ότι, έφ' όσον δέν λύνεται τό εκκλησιαστικό θέμα, δέν πρόκειται να προωθηθῇ κανένα Νομοσχέδιο. Οί δύο μετέφεραν τίς απόψεις είς τήν συνεδριάζουσαν Σύνοδον. Ο Σεραφείμ αντέδρασε σπασμωδικά και άρνήθηκε τήν συγκρότησι επιτροπής συνοδικών, για να συζητήση τήν έξεύρεσι λύσεως μέ τό Υπουργείο, όπως έπρότεινε ο Καραπιπέρης». Καθώς λοιπόν οί τρεῖς κεφαλές, Ράλλης - Πατριαρχείο - Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ, συνεννοούνταν και συντόνιζαν τίς προσπάθειές τους και ξετυλίγανε και πραγματοποιούσαν τά σχέδιά τους, έβραζε από κάτω τό καζάνι. Ο Καραπιπέρης αντιδρούσε καταθέτοντας ακόμα και γραπτώς τίς αντίθετες απόψεις του στόν Ράλλη. Μιά μικρή ομάδα βουλευτών άρχιζε να ύψώνει τούς τόνους και να

όξύνει σε μεγάλο βαθμό τό κλίμα στη Βουλή και γι' αυτό να άπειλείται από τόν Ράλλη για διαγραφή από τό κόμμα. Από τήν άλλη, ο Αττικής Νικόδημος και οί 10 συνοδοιπόροι του Αρχιερεῖς, πού έβλεπαν να ένοποιείται και πάλι τό μέτωπο διοίκησης Έκκλησίας και Πολιτείας, για να τούς κρατάει στερημένους από στοιχειώδη πολιτικά δικαιώματα, όπως είναι ή δικαστική προστασία του πολίτη από έκνομες και αντισυνταγματικές πράξεις, κατανοούσαν ότι ο μόνος δρόμος πού τούς απέμενε ήταν ή όξυνση του κλίματος, τόσο μέ τήν εκκλησιαστική όσο και μέ τήν πολιτειακή έξουσία.

Η πρώτη κίνηση του σχεδίου εκτελείται μέ πρωτοβουλία του ύπουργού Ράλλη. Στίς 17-5-1977 σε μία θυελλώδη συνεδρίαση της Βουλῆς, πού έφτασε μέχρι τίς 6π.μ., ψηφίζεται ο Καταστατικός Χάρτης της Έκκλησίας, μέ πολλές χαρακτηριστικές διατάξεις για τόν Αρχιεπίσκοπο Σεραφείμ αλλά και για τό Πατριαρχείο.

Η δεύτερη κίνηση έγινε από τό Πατριαρχείο. Περί τόν έναμиси χρόνο μετά τήν άποστολή του θέματος των 12 στό Πατριαρχείο έστειλε τήν «διατεταγμένη» απάντηση. Τραγικά καθυστερημένα, μετά από κατοχύρωση προνομίων (πού πάντα ή Έκκλησία του Βοσπόρου επιδιώκει) στόν ελληνικό χώρο. Δόθηκαν προνόμια τά όποια έκμεταλλεύτηκε άργότερα τό Πατριαρχείο και τάλαιπώρησε τήν Έκκλησία της Έλ-

λάδος (θυμηθείτε: (α) τό «ἐπιτίμιο ἀκοινωνησίας» στόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, γιά ἄρνηση ἐφαρμογῆς τῶν συταγματικά κατοχυρωμένων Τόμου καί Πράξης καί (β) τό ἐκκλητο τοῦ μητροπολίτου Παντελεήμονα Μπεζενίτη στό Πατριαρχεῖο, πού ὁ ὅλος χειρισμός ἀπό πλευρᾶς Πατριάρχῃ ἔφερε σύγχυση στή διαδικασία καθαίρεσης τοῦ μητροπολίτη μετά τήν φυλάκισή του γιά κακούργημα). Ἔστειλε λοιπόν τό Πατριαρχεῖο τήν ἀπάντηση γιά τό ἐκκλησιαστικό θέμα. Παρακολουθεῖστε ἀπό τό ἡμερολόγιο: «19-08-1977. Δημοσίευσαν σήμερα οἱ ἐφημερίδες μικρό ἀπόσπασμα ἀπό τήν ἀπάντησι τοῦ Πατριαρχείου γιά τό ἐκκλησιαστικό. Εἶναι ἀπαίσιο κείμενο. Δέν ξέρω ποῖο εἶναι τό σύνολο. Χθές τό διάβασε ὁ Σεραφεῖμ στή Σύνοδο. Ὁ Ἐδέσσης μου εἶπε ὅτι χθές ὁ Φειδᾶς εἶπε πῶς αὐτός εἶχε δῆ ἄλλο κείμενο, ὅταν πῆγε στό Πατριαρχεῖο. 20-08-1977. Ἔλαβα γνῶσιν τοῦ κειμένου. Εἶναι φοβερό. Ἀπαράδεκτο. Κανείς δέν θά περίμενε φυσικά κάτι διαφορετικό. Ὅχι ὅμως καί ὡς ἐκεῖ».

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἀπόφαση γιά τήν παραπομπή τοῦ θέματος τῶν 12 μητροπολιτῶν στό Φανάρι -ὑπό τήν πίεση τότε τοῦ Καραπιτέρη, πού ἀπαιτοῦσε ὡς προαπαιτούμενο κάθε νομοθετικῆς ρύθμισης γιά τήν Ἐκκλησία τή λύση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ- ἔγινε μέ πρόταση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ ἀπό τή Σύνοδο στίς 16-3-1976. Δεκαεπτὰ μήνες χρειάστηκε τό Πατριαρχεῖο νά δώ-

σει τήν ἀπάντηση. Ὅλους αὐτούς τούς μήνες συντελέσθηκε μιά συναλλαγή μεταξύ Ράλλη-Πατριαρχείου καί Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ (βλέπε «Εἶπέ τῇ Ἐκκλησίᾳ», σελ. 262-265). Ὁ Σεραφεῖμ καθυστέρησε καί ἀπέτρεψε τό Νομοσχέδιο γιά τήν προσφυγή τῶν 12 στό Σ.τ.Ε. καί ἐπιδίωξε μιά ἐπικύρωση ἀπό τήν Πατριαρχική Σύνοδο τῶν ἀθλιοτήτων πού διέπραξε εἰς βάρος τῶν 12 μέ τήν βοήθεια τῶν Συντακτικῶν Πράξεων τοῦ Ἰωαννίδη (τελικά, τό Πατριαρχικό ἔγγραφο δέν τόν κάλυψε πλήρως ὡς πρὸς αὐτό, παρ' ὅλον ὅτι τάχθηκε μέ τό μέρος του). Ὁ Πατριάρχης βρῆκε εὐκαιρία νά ἐκμαιεύσει προνόμια: α) τό ἐκκλητο στό Πατριαρχεῖο γιά ὅλους τούς μητροπολίτες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας νά μπεῖ ρητά στόν Καταστατικό Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ὁ ὑπουργός Ράλλης πίεσε

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Μηνιαῖο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτῆτης-Ἐκδότης

ὁ Ἀρχιμανδρίτης

Εἰρηναῖος Μπουσδέκης

Διεύθυνση

190 11 Αὐλῶν-Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

τούς βουλευτές του και μπήκε αυτή ή διάταξη) και β) ὁ Πατριαρχικός Τόμος (τοῦ 1850) καί ἡ Πατριαρχική Πράξη (τοῦ 1928) νά μποῦν στό Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος (καί αὐτό συντελέσθηκε, βλέπε Περιοδικό "Ἐλευθερή Πληροφόρηση", τεῦχος 120, σελ. 3-13 καί τεῦχος 122, σελ. 9-10). Ὁ Ράλλης πάλι ἀδιαφοροῦσε ἄν ὑπάρξει ὁποιαδήποτε λύση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καί ἀντιδροῦσε δυναμικά στό νά δοθεῖ τό δικαίωμα στούς 11 νά προσφύγουν στή δικαιοσύνη.

Στό σημεῖο αὐτό καί μέ αὐτή τήν σύμπραξη ἐκκλησιαστικῶν (Ἀρχιεπισκόπου-Πατριαρχείου) καί Πολιτικῶν (Υπουργοῦ Παιδείας) ὑπευθύνων μοιάζει νά κλείνει καί νά διπλοαμπαρώνει ἡ πόρτα γιά τήν ἐπίλυση τοῦ θέματος τοῦ Ἀττικῆς Νικοδήμου καί τῶν 10 συνοδοιπόρων στήν πορεία τοῦ διωγμοῦ ἀδελφῶν του.

Καί τότε λειτούργησε μιά πνευματική νομοτέλεια. Ὅποιος ταγός τῆς Ἐκκλησίας παίζει μέ τά ἱερά καί τά ὅσια, ὅποιος νομίζει ὅτι μπορεῖ νά διοικεῖ μέ γνώμονα τήν ἐμπάθεια καί τό μίσος, ὅποιος τολμάει νά παίρνει ἀποφάσεις πού ἀδικοῦν κατάφορα πλειάδα ἀδελφῶν του, ὅποιος κάνει καθημερινή πράξη τήν παράβαση τῶν Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας καί νομίζει τελικά ὅτι μέ μιά τέτοια στάση, πού εἶναι ἔξω ἀπό τίς εὐαγγελικές, πατερικές καί κανονικές προδιαγραφές, θά πετυχαίνει τούς στόχους του καί θά πα-

ραμένει ἀνενόχλητος ἀπατᾶται. Μπορεῖ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί ἡ περὶ αὐτόν ὁμάδα τῆς ἀνωμαλίας νά ἀπαλλάχθηκαν, πρὸς τό παρόν, ἀπό τό ἐκκλησιαστικό πρόβλημα, πού ἐπὶ τρία καί πλέον χρόνια ἐρχόταν καί ξαναερχόταν στή Σύνοδο γιά νά ἐξετασθεῖ καί νά δοθεῖ μιά λύση (ἡ πρόθεση ἦταν νά μὴ δοθεῖ ἡ λύση), ἀλλά μόλις διαπίστωσαν ὅτι μέ τίς μεμπτές μεθόδους τους τό ἐκλείσαν, μόλις αἰσθάνθηκαν νικητές, ξαφνικά ἓνα κομβολοῖ ἀπὸ ἄλλεπάλληλα σκάνδαλα ἄρχισε νά ξεσπάει στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, σκάνδαλα πού ἀφοροῦσαν τούς ἐπισκόπους της. Τά σκάνδαλα τῶν Ἡλείας Ἀθανασίου, Πρεβέζης Στυλιανοῦ, Κεφαλληνίας Προκοπίου, Ἱερισσοῦ Παύλου κ.ἄ., κ.ἄ., γίνονταν μέ τή μέρα καταιγιστικά. Γέμιζαν τά πρωτοσέλιδα ὅλων τῶν κοσμικῶν ἐφημερίδων, διέσυραν τό ράσο στό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀπαξίωναν στά μάτια τῶν πιστῶν τό ἐπισκοπικό ἀξίωμα. Οἱ καταγγελίες στή Σύνοδο πέφτανε βροχή καί ἡ Σύνοδος αἰφνιδιασμένη, μουνδιασμένη, διστακτική κάτω ἀπὸ τήν πίεση τῶν ἐφημερίδων ἀναγκαζόταν νά καλεῖ τούς πρωταγωνιστές στά σκάνδαλα ἐπισκόπους νά δώσουν ἐξηγήσεις, νά ὀρίζει, χωρίς νά τό θέλει, ἀνακριτές, νά συγκροτεῖ συνοδικά δικαστήρια, μόνο καί μόνο γιά νά ἐκτονώσει τή λαϊκή ὀργή. Ἀπὸ τήν δικαστική αὐτή διαδικασία κανένας δέν τιμωρήθηκε (!), ἀλλά κάτω ἀπὸ τή δημοσιογραφική πίε-

ση καί τή λαϊκή ὀργή ὠθήθηκαν οἱ πῖο πολλοί σκανδαλοποιοί ἱεράρχες σέ παραίτηση, γιά νά «διασώσουν» (!) τήν ἀρχιερωσύνη τους.

Μετά ἀπό αὐτή τήν παρένθεση, νά ποῦμε ὅτι παίχτηκε καί ἄλλη μιά σκηνή στό θέατρο αὐτό τοῦ παραλόγου, μέ πρωταγωνιστές τή διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας καί τήν Πολιτεία, γιά νά μή δοθεῖ στούς 11 μητροπολίτες τό ἀναφαίρετο γιά κάθε πολίτη δικαίωμα, τῆς προσφυγῆς στό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας. Πρωταγωνιστής ἀπό τήν πλευρά τῆς πολιτείας αὐτή τή φορά τό κόμμα τῆς ἀντιπολίτευσης, πού τό 1981 κέρδισε τίς ἐκλογές. Πιό συγκεκριμένα, ὁ βουλευτής τοῦ ΠΑΣΟΚ Ἀγαμ. Κουτσόγιωργας εἶχε κρίνει, ὡς ἀντιπολίτευση, ὅτι τό αἶτημα τῶν 11 μητροπολιτῶν ἦταν δίκαιο καί εἶχε ὑποσχεθεῖ ὅτι ὡς Κυβέρνηση θά τό ἐκπληρώσει. Ὅταν τό 1981 τό ΠΑΣΟΚ ἀνέβηκε στήν κυβέρνηση, μιά ἀντιπροσωπεία ἐκ τῶν 11 μητροπολιτῶν ἐπισκέφθηκε τό γραφεῖο τοῦ ὑπουργοῦ πλέον Κουτσόγιωργα καί τοῦ θύμισε τό θέμα ἀλλά καί τήν ὑπόσχεσή του. Κι' ἐκεῖνος, μετά ἀπό κάποιες τηλεφωνικές ἐπικοινωνίες του, τούς ἀπάντησε μέ κυνικό τρόπο: Δίκαιο τό αἶτημα, αὐτονόητο τό δικαίωμα δικαστικῆς προστασίας γιά κάθε πολίτη τοῦ κράτους, πολύ περισσότερο ἀφοῦ καί προεκλογικά εἶχα δεσμευτεῖ νά τό κάνω. Περιμένουμε ὅμως ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ νά μᾶς δώσει τήν ἐκκλησιαστική περιου-

σία καί γι' αὐτό τό αἶτημά σας δέν θά ἐκπληρωθεῖ. Ἄς σημειωθεῖ ὅτι λίγα χρόνια μετά (τό 1987) ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἄσκησε μεγάλη πίεση στούς ἐπισκόπους καί ἐκεῖνοι στά μοναστήρια τους γιά νά στείλουν ἐξουσιοδοτήσεις στόν Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ ὅτι παραχωροῦν τήν περιουσία τους. Καί μέ μιά ὑπογραφή του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ, πού συνοδεύτηκε στήν ἐπαίσχυντη αὐτή πράξη του ἀπό τούς Κοζάνης Διονύσιο καί «Ἀλεξανδρουπόλεως» (νῦν Θεσσαλονίκης) Ἀνθιμο, παραχώρησε περιουσία πλείστων μονῶν (ὅσων κάμφθηκαν μπρός στή μεγάλη πίεση καί ἔστειλαν ἐξουσιοδοτήσεις σ' αὐτόν).

Ἐδῶ κλείνει τό μεγάλο αὐτό καί περιπετιῶδες κεφάλαιο στή ζωή τοῦ μακαριστοῦ μητροπολίτη Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικοδήμου. Ἐκεῖνος, πού θεωροῦσε ὅτι, ἐκεῖ πού οἱ ἄνθρωποι κλείνουν ὅλες τίς πόρτες καί τά παράθυρα ὁ Θεός ἀφήνει μιά ἀκτίνα τῆς παρουσίας του νά διεισδύσει στήν ὑπαρξη, γύρισε σελίδα, προσανατολίστηκε στό φῶς τοῦ Χριστοῦ πού φωτίζει τά πάντα καί ἔκανε μιά ἄλλη κίνηση γιά τήν προσωπική του ζωή καί τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Μέ ἄνεση ψυχῆς καί εὐγνωμοσύνη πάντα πρός τό Θεό, πού τόν ἀξιώνει νά ζήσει τήν σταυρωμένη ἀρχιερωσύνη. Ἀλλά γιά τήν ξεχωριστή αὐτή κίνηση στή ζωή του θά δοῦμε παρακάτω.

Ἀρχιμ. Εἰρηναῖος Μπουσδέκης

Ἡ στάση

τοῦ Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος Νικοδήμου

στό

ἐκκλησιαστικό πρόβλημα

4. Τό ναυάγιο τῆς Ἱεραρχίας τῆς 7^{ης}-3-1991

Εἶδαμε στό προηγούμενο τεῦχος ὅτι οἱ ἐργασία τῆς ἐννεαμελοῦς ἐπιτροπῆς Ἀρχιερέων προσέκρουσε στήν ἀπόλυτη ἀδιαλλαξία τῶν μητροπολιτῶν Δωροθέου Γιανναρόπουλου καὶ Κλεόπα Θωμόπουλου, πού ἀντικανονικά καὶ παράνομα (μετά τίς ἀποφά-

σεις τοῦ Σ.τ.Ε.) κατεῖχαν τίς μητροπόλεις Ἀττικῆς καὶ Θεσσαλιώτιδος. Παρ' ὅλα αὐτά ἡ ἐπιτροπή κατάρτισε πρόταση λύσεως καὶ παρακάλεσε τήν Ἱεραρχία νά ἀσκήσει τήν ἐπιρροή της στούς ἀδιάλλακτους μητροπολίτες γιά νά ἐπιτευχθεῖ ἡ λύση. Ἡ πρόταση αὐτή

Ἀπόσπασμα ἀπό τήν εἰσήγηση τῆς ἐννεαμελοῦς ἐπιτροπῆς

Ἡτοι: Ἀπαιτοῦνται ἐξορία (7) τῶν ἀειμένων, διὰ τῶς ἱεραρχίας ὑπὸ ἐνέργειαν Μητροπολίτου.

1) ἡ Μητρόπολις Λιόσιων, Καμαρίων καὶ Περσπολίων, ἀποσπασμένη ἐκ τῆς ἡ. Μητροπόλεως Ἀττικῆς. Παρασχεθῆναι τὸν Σ.τ.Ε. Μητροπολίτη Ἀττικῆς καὶ Δωροθέου νά ἀσκήσῃ τὴν ἐπιρροήν του, (περιλαμβανόμεναι τὰς ἐκ τῆς ἐν ἐργασίᾳ καὶ 200.000 χαρτ., εἰς ἀντίστοιχον 400-500 χιλιάδων). Ἀνδρὶς ἐξομολογῶν

2) ἡ Μητροπόλις Δομοῦ καὶ Φαρσάλων δι' ἀποσπασίαν ἀνδρῶν καὶ τμημάτων ἐκ τῶν Μητροπόλεων φθιώτιδος (ὁ Μητροπολίτης συναινεῖ) καὶ Θεσσαλιοῦ ἐξόδου. Παρασχεθῆναι τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν Μητροπολίτην καὶ Κληρῶν νά μὴ ὑπερβῇ τὴν ἐξορία. Ἡ δὲ πρὸς ἀποσπασίαν Δομοῦ καὶ Φαρσάλων δὲν ὑπερβαίνει τὰς 35.000 καλοῖς καὶ Κανονικοῦ δὲν παρασχεθῆναι καὶ ἀποσπασίαν. Βέβαιον νά ὑπάρδῃ βέβαιον ὅτι μὲ ἀπὸ τῆς ἐκείνης δὲ ἴδῃ τὸ πρῶτον ὅτι ἐν τῇ ἐξορίᾳ Κληρῶν. ἡ ἱεραρχία γὰρ δὲν ἀγασαί ὁ θεῶς.

διαβάστηκε στην Ίεραρχία την επόμενη μέρα (7-3-1991). Από όσα διαμείφθηκαν όμως στην Ίεραρχία, αποδείχθηκε ότι ο πρώτος πού ήταν απρόθυμος καί προσπάθησε νά αποπροσανατολίσει τό σῶμα ἦταν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ. Τήν στάση αὐτή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καταγγέλλει ὁ μητροπολίτης Σιδηροκάστρου Ἰωάννης σέ ἐπιστολή του πρὸς αὐτόν, πού ἔστειλε μερικές μέρες μετὰ τήν Ίεραρχία (στίς 12-3-1991). Μιλώντας γιά τήν ἀντίδραση στήν πρόταση τῆς ἐπιτροπῆς ἐντοπίζει τά πρόσωπα πού ὁδήγησαν στό ναυάγιο τῆς ἐπίλυσης τοῦ θέματος καί τόν ἠθικό αὐτουργό, τόν Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ. Λέγει, λοιπόν, ὁ Σιδηροκάστρου:

«...α) Ὁ Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντῖνος ἐδέχθη νά λάβῃ μόνον τόν Δομοκόν καί τά Φάρσαλα.

β) Ὁ Ζακύνθου Απόστολος ἐδέχθη νά λάβῃ τό Κιλκίς.

γ) Ὁ Παραμυθίας Παῦλος ἐδέχθη τήν Ἀγιάν καί τό Συκούριον.

δ) Ὁ Ἀττικῆς Νικόδημος ἐδέχθη νά διχοτομηθῇ ἡ Ἀττική καί νά λάβῃ οἷον-δήποτε τμῆμα ἐκ τῆς διχοτομήσεως αὐτῆς.

ε) Ὁ Τρίκκης Σεραφεῖμ ἐδέχθη νά λάβῃ εἴτε τά Τρίκκαλα εἴτε τήν Καλαμπάκαν. Καί

στ) Ὁ Λαρίσης Θεολόγος ἐδέχθη νά λάβῃ τήν Λάρισαν.

Ἡ ἀντίδρασις ὅμως κατεδείχθη ἐμφανέστατα. Ὁ Θεσσαλιώτιδος Κλεόπας ἐδήλωσεν ὅτι δέν δίδει οὔτε σπιθαμήν. Ὁ Φθιώτιδος Δαμασκηνός, ὁ ὁποῖος ἔδιδε μόνον τόν Δομοκόν, ἀνεκάλεσε καί εἶπε ὅτι καί ἐκεῖνος δέν δίδει τόν Δομοκόν. Ὁ Ἀττικῆς Δωρόθεος εἶπε ὅτι θά δώσῃ μόνον τά Νέα Λιόσια καί αὐτά ὅχι διά τόν Ἀττικῆς Νικόδημον. Ὁ δέ Τρίκκης Ἀλέξιος δέν συμφώνει καί αὐτός μέ τόν Τρίκκης Σεραφεῖμ εἰς ὠρισμένα σημεῖα. Νά πιστεύσωμεν, Μακαριώτατε, ὅτι οἱ ἀνωτέρω ἀντέδρασαν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας; Ἀδυνατοῦμεν νά τό κάμωμεν.

Ἐξ ὅλων αὐτῶν τῶν ἀντιθέσεων καί ἀντιδράσεων ἀναφέρω ἐπίσης μίαν καί μόνην ἰδικήν Σας ἀντίδρασιν. Ὅταν κατά τό δεύτερον διάλειμμα συνεζητούσατε εἰς τό γραφεῖον Σας μέ ὠρισμένους Ἀρχιερεῖς, ἦλθα καί ἐγώ μέσα καί σᾶς παρεκάλεσα νά ἔλθουν μέσα καί οἱ δύο Μητροπολίται Τρίκκης Σεραφεῖμ καί Ἀλέξιος νά συζητήσουν καί νά εὔρουν μίαν λύσιν εἰς τήν διαφοράν των. Σεῖς ὅμως, Μακαριώτατε, ὅταν ἦλθεν ὁ Σεραφεῖμ ἐδείξατε ὅλον τό ἐσωτερικόν Σας καί τήν ἑλλειψιν πάσης διαθέσεως νά διευθετηθῇ τό ζήτημα. Εἶπατε δέ ἐπὶ λέ-

ξει τὰ ἐξῆς: "Σεραφεῖμ, νά πᾶς στή Λάρισα. Εἶσαι ὁ Μητροπολίτης Λαρίσης. Εἶσαι ὁ Λαρίσης". Τότε ἐξανέστην καί Σᾶς εἶπα: "Τί εἶναι αὐτά ποῦ λέτε, Μακαριώτατε; διά τήν Μητρόπολιν Λαρίσης συζητοῦμεν ἤ διά τήν Μητρόπολιν Τρίκκης; Ὑμεῖς ὅμως δέν τὰ ἠκούσατε αὐτά. Καί ὅταν ἔπειτα ἀπό ὀλίγον εἰσήλθομεν εἰς τήν αἴθουσαν συνεδριάσεων προκειμένου νά συνηχίσωμεν ὡς ἔπρεπε τήν συζήτησιν, ὥστε νά ἐξεύρωμεν λύσιν εἰς τό θέμα, ἠκούσαμεν κατάπληκτοι τό "Δι' εὐχῶν", ἥτοι τήν λύσιν τῆς συνεδριάσεως.....

Πρέπει ὅμως νά λεχθῇ ἄνευ περιστροφῶν ὅτι ἐκ μέρους Σας, Μακαριώτατε, διάθεσις ἐπιλύσεώς του (τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ θέματος) δέν ὑπῆρχε! Παρά ταῦτα ὅμως ὑπάρχει καί τώρα ἀκόμη καιρός καί δυνατότης ἐπιλύσεως τοῦ θλιβεροῦ αὐτοῦ ζητήματος. Νά ἐλπίζωμεν, ὅτι, ἔστω καί

τήν ὑστάτην στιγμήν, θά τό κατανοήσετε;

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ Ἀδελφός

Ο ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ»

Γιά νά βεβαιωθοῦν οἱ ἀναγνώστες γι' αὐτό τό ἀφόρητο καί ἀποπνικτικό κλίμα ποῦ ἐπικράτησε στήν Ἱεραρχία τῆς 7ης-3-1991, ἅς παρακολουθήσουμε κάποιους διαλόγους ποῦ ἀποδεικνύουν τοὺς ὑπαίτιους ποῦ τορπίλισαν τή συναινετική πρόταση τῆς ἐννεαμελοῦς ἐπιτροπῆς καί ὁδήγησαν σέ ναυάγιο τήν ἐπίλυση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος:

«ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ

ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ

ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΚΤΑΚΤΟΣ-

ΣΥΝΕΔΡΙΑ Β'

Ἐν Αθήναις τῇ 7ῃ Μαρτίου 1991

Ἡμέρα Πέμπτη

ὥρα 9π.μ.

.....

3. Καί οἱ Σεβ. Ἀρχιερεῖς εἶπον:

Ἀπόσπασμα Πρακτικῶν Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας 7ης-3-1991

Ὁ Μον. Πρόεδρος εἶπεν: Ἐξ' ἀρχῆς πρέσει 15.
νά γνωρίζετε ὅτι ἡ Κυβέρνησις δέν ἔχει καμμίαν
ἀντίθεσιν εἰς τὰ ἑξῆς τεχνικά τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκ-
κλησία δά ὅρῃ μόνον εἰς τήν λύσιν. Μοῖσι δια τῆς
Μ. Λαρίσης δέν δά ἠθέληε ὥστε ὁ Δημήτριος νά
παραβιβάτῃ ἀλλ' ὥστε καὶ ὁ Σεραφεῖμ νά ἐπανέλθῃ

Κι αυτές πρέπει να τ'ελάττω γοβαρά δα' όγιν η Ι. Γ.
της Ι.

ΛΑΔΟΣ
+

16. Ο δεβ. Άτακός κ. Δυρόδεσ έωσιν : Διευκρινίζου
παραχωρε τα Νέα Λιόσια . κι όχι τα Λιόσια έως τη
γράφη εις τα Πρακτικά. Μητροπολις πδ παραχωρύνται έ-
χον 35-40.000 κατοίκους. Τα Νέα Λιόσια έχον 120.000
κατοίκους. Τι Γητα' έσι εέλη ο' έλξη. Τώρα ήχεται. Άποι-
τήσας. Τητν γα' ούσα και τήν Πετρώδη και ες Κομμάτρε
Τό σήτω λαοσά τώρα. Δέν δίνω τίποστ' ασελίτως κι ες
κείνην ορι δέλη.

Ι. Γ. Ι.

Έπικυρή
Συνεδρία Β.
7-3-91
Γούληνχ.

for

17. Φιδώνδεσ κ. Λαμιασινός: Έφ' όσον ο' δεβ. Θεσσα-
λιόσιν έδν παραχωρε τήν Έπαρχία Φαισάδων. δέν παρα-
χωρε κι έγω τήν Έπαρχία Δομοκού. Η Έπαρχία Δομοκού
έχει μόνον 15.000 κατοίκους.

18. δεβ. Μητροπολις Θεσσαλιώσιν και Φατριοφερ-
εάδων κ. Κλεόπολη: Άδέν πδ και έκαθίσει η Έπιτροπή,
τ' εσηλώσει. Δέν δίνω ενόστασι άπό τήν Έπαρχία κ.κ.
Άν αμφοτερόση η Έκκλησία θα' δώ τι θα' κόνω. Άν
τήν στιγμή δέν παραχωρε τίποστ'.

Σεβ. Αττικής κ. Δωρόθεος: Είπα ότι δίνω τὰ Νέα Λιόσια καὶ ὄχι τὰ Λιόσια. Παρακαλῶ νὰ διορθωθῇ. Κι ἓνα παράπονο. Σέ μιὰ ἀπὸ τίς πολλές συζητήσεις ποὺ ἔγιναν, εἶχα πεῖ ἐρωτῶν «νὰ δώσω»; καὶ τό ἔδεσαν. Σέ ἄλλους ὅμως δέν τὰ ἔδεσαν. Κι ἐγὼ ὅμως τώρα λέγω. Ἄν δώσουν κι ἄλλοι θὰ δώσω κι ἐγώ.

.....

15. Ὁ Μάκ. Πρόεδρος εἶπεν: Ἐξ ἀρχῆς πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι ἡ Κυβέρνησις δέν ἔχει καμμίαν ἀνάμιξιν εἰς τὰ ἐσωτερικά τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία θὰ βρῇ μόνη της τὴν λύσιν. Μόνον διὰ τὴν Ἱ. Μ. Λαρίσης δέν θὰ ἠθελε οὔτε ὁ Δημήτριος νὰ παραμείνῃ ἀλλὰ οὔτε κι ὁ Θεολόγος νὰ ἐπανέλθῃ. Κι αὐτό πρέπει νὰ τό λάβῃ σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν ἡ Ἱ.Σ. τῆς Ἱ.

16. Ὁ Σεβ. Αττικής κ. Δωρόθεος εἶπεν: Διευκρινίζω ὅτι παραχωρῶ τὰ Νέα Λιόσια καὶ ὄχι τὰ Λιόσια ὡς ἐγγράφῃ εἰς τὰ πρακτικά. Μητροπόλεις ποὺ παραχωροῦνται ἔχουν 35-40.000 κατοίκους. Τὰ Νέα Λιόσια ἔχουν 120.000 κατοίκους. Τί ζητᾷ ἐπιτέλους ὁ Ἐλός. Τώρα ἤκουσα. Αἰταιτήσεις. Ζητοῦν νὰ δώσω καὶ τὴν Πετρούπολι καὶ τό Καματερό. Τό τονίζω λοιπόν τώρα. Δέν δίνω τίποτε ἀπολύτως κι ἄς κάνουν ὅ,τι θέλουν.

17. Φθιώτιδος κ. Δαμασκηνός: Ἐφ' ὅσον ὁ Σεβ. Θεσσαλιώτιδος δέν παραχωρεῖ τὴν Ἐπαρχίαν Φαρσάλων, δέν παραχωρῶ κι ἐγὼ τὴν Ἐπαρχίαν Δομοκοῦ. Ἡ Ἐπαρχία Δομοκοῦ ἔχει μόνον 15.000 κατοίκους.

18. Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Κλεόπας: Χθές ποὺ μέ ἐκάλεσε ἡ ἐπιτροπή, τό ἐδήλωσα. Δέν δίνω σπιθαμὴ ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία μου. Ἄν ἀποφασίση ἡ Ἐκκλησία θὰ δῶ τί θὰ κάνω. Αὐτὴ τῇ στιγμῇ δέν παραχωρῶ τίποτε.

19. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Ἀλέξιος εἶπεν: ...Ὅταν ἐξεδόθῃ ἡ ἀπόφασις τοῦ Σ. τῆς Ε. συναντήθημεν μέ τόν Σεραφεῖμ καὶ οἱ προθέσεις του ἦσαν νὰ διχοτομηθῇ ἡ Ἱ. Μητρόπολις. Καὶ νὰ ἔπαιρνε ἡ τὰ Τρίκαλα ἢ τὴν Καλαμπάκα. Ἐγὼ τότε τοῦ ἐδήλωσα ὅτι αὐτό δέν τό δέχομαι διότι ἐγὼ ἐξελέγην Τρίκκης καὶ Σταγῶν καὶ τοῦ εἶπα ὅτι ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ πεθάνω στὰ Τρίκαλα...

.....

24. Ὁ Σεβ. Δρυϊνουπόλεως κ. Σεβαστιανός: Θεωρῶ τὴν ὥραν πολὺ κρίσιμον καὶ σάν Ἱεράρχης 25 ἐτῶν ἀρχιερατείας ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ καταθέσω αὐτό τό ὅποῖον ἡ συνειδησίς μου μοῦ ἐπιβάλλει. Χθές ἐτάχθημεν ὑπέρ τῆς ἀποκαταστάσεως των. Σήμερον ἤλθο-

μεν ἐδῶ καὶ ὁ λαὸς περίμενε κάποιαν λύσιν. Καὶ ὅτι θά ἐορτάζαμε τὴν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα ὅλοι μαζί ἀγαπημένοι. Συγχωρήστε με, ἀλλὰ βλέπω ὅτι μᾶλλον δέν ὑπάρχει διάθεσις ἀποκαταστάσεως. Ὅταν προσκρούουμε σέ τέτοιες ἀρνήσεις. Διερωτῶμαι: ποῦ εἶναι τὰ προχθесινά; Τό γενικόν κλίμα παρουσιάζεται διαφορετικό. Τόν Μακαριώτατο τόν σέβομαι, ἀλλὰ βλέπω ὅτι τάσσεται ὑπέρ τῶν ἀρνήσεων.

.....

34. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος πρέτεινεν νά πάη στή Λάρισα ὁ ἀπό Τρίκκης Σεραφεῖμ ἀλλά ἡ πρότασις οὐδόλως ἐγένετο δεκτή.

.....

1. Ἐγένετο λόγος περί τῆς προτεινομένης λύσεως τῆς ἰδρύσεως Ἱ. Μητροπόλεως Λιοσίων, Καματεροῦ καὶ Πετροπόλεως, δι' ἀποσπάσεως ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀττικῆς. Ἡ Ἱ.Σ. τῆς Ἱ. προσέκρουσε εἰς τὴν ἄρνησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Δωροθέου, εἰπόντος ὅτι δέν παραχωρῶ τίποτα τώρα πλέον διότι βλέπω ἄλλα λέγω ὅτι παραχωρῶ καὶ ἄλλα λέτε καὶ γράφετε καὶ διότι ἐνῶ ὅλοι θά ἔδιδον τώρα ζητεῖται μόνον ἀπὸ ἐμᾶς νά δώσουμε. Ἡ Ἱ.Σ.Ι. δέν ἐπέμεινεν, διατηρήσασα τὴν ἐπιφύλαξιν νά ἀσχοληθῇ εἰς εὐθετώτερον χρόνον μέ

τό θέμα τῆς ἰδρύσεως τῆς προτεινομένης Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λιοσίων.

2. Ἐγένετο λόγος περί τῆς προτεινομένης ἰδρύσεως Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δομοκοῦ καὶ Φαρσάλων, ἐξ ἀποσπάσεως ἐκ τῶν Ἱ. Μητροπόλεων Φθιώτιδος καὶ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. Κλεόπας ἐδήλωσεν ὅτι δέν παραχωρεῖ οὐδέ ἐν χωρίον ἐκ τῆς Ἱ. αὐτοῦ Μητροπόλεως καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Δαμασκηνός, ὅτι δέν θά παραχωρήσῃ τόν Δομοκόν, ἐάν δέν παραχωρήσῃ τὰ Φάρσαλα ὁ Σεβ. Θεσσαλιώτιδος, ὅστις εἶναι καὶ ὁ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενος. Καὶ οὕτως ἡ Ἱ.Σ.Ι. προσκρούσασα εἰς τὰς δύο ἀρνήσεις ταύτας, δέν προέβη εἰς τὴν ἴδρυσιν ταύτης...».

Τὰ Πρακτικά τῆς Ἱεραρχίας εἶναι εὐγλωττα καὶ δέν ἀπαιτεῖται κανεῖς ἀπολύτως σχολιασμός. Συνοψίζουμε ἁπλὰ τὴν στάση τῶν διαφόρων προσώπων.

Α) Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐνημερώνει τὴν Ἱεραρχία ὅτι ἡ Κυβέρνηση δέν ἀναμειγνύεται, ἀλλὰ παρ' ὅλα αὐτά γιὰ τό θέμα τῆς Λαρίσης δέν ἐπιθυμεῖ οὔτε τόν Δημήτριο οὔτε τόν Θεολόγο (ἂν μετέφερε πράγματι τὴν θέλησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἀναμειγνύεται). Ζητάει λοιπόν νά τό λάβει σοβαρά ὑπ' ὄψη

της ή Ίεραρχία (νά αποφασίσει δηλαδή αντίθετα μέ τήν απόφαση τοῦ Σ.τ.Ε, πού λέγει ὅχι μόνο ὅτι ἦταν παράνομη ή ἐκλογή τοῦ Δημήτριου Μπεκιάρη ἀλλά ὅτι καί ὁ Θεολόγος εἶναι ὁ νόμιμος μητροπολίτης -ἀπόφαση τῆς διοικήσεως ἀντίθετη μέ απόφαση τοῦ Σ.τ.Ε. εἶναι ποινικά κολάσιμη πράξη).

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προτείνει γιά Λαρίσης ἓνα ἐκ τῶν ἐκπτώτων μητροπολιτῶν –τόν Τρίκκης Σεραφεῖμ. Πρόταση πού δέν γίνεται δεκτή.

Β) Ὁ μητροπολίτης Δωρόθεος Γιανναρόπουλος θυμωμένος γιά τήν πρόταση τῆς ἐπιτροπῆς (πού ἀποσπᾷ ἀπό τή μητρόπολή του ὅχι μόνο τά Λιόσια, ὅπως ἐκεῖνος ἤθελε, ἀλλά καί τό Καματερό καί τήν Πετρούπολη) δηλώνει: «Δέν δίνω τίποτα ἀπολύτως κι ἄς κάνουν ὅ,τι θέλουν».

Γ) Ὁ μητροπολίτης Κλεόπας Θωμόπουλος ἐπιμένει στήν ἀπόλυτη, ἀδιάλλακτη στάση πού ἔδειξε στήν ἐπιτροπή: «Δέν δίνω σπιθαμή ἀπό τήν ἐπαρχία μου».

Δ) Ὁ μητροπολίτης Ἀλέξιος δέν δέχεται ἐπ' οὐδενί τήν λύση τῆς διχοτομήσεως τῆς μητροπόλεώς του, παρά μόνο νά δώσει κάποια ἀπομακρυσμένα χωριά στήν Πύλη καί Μεσοχώρα.

Μετά ἀπ' αὐτά ή Ίεραρχία δέν δέχθηκε (προφασιζόμενη τήν ἀντίδραση τῶν παραπάνω μητροπολιτῶν) τήν

ἵδρυση τῶν μητροπόλεων: Ίερᾶς Μητροπόλεως Λιοσίων, Καματεροῦ καί Πετροπόλεως καί Ίερᾶς Μητροπόλεως Δομοκοῦ καί Φαρσάλων, ὅσο καί τή διχοτόμηση τῆς μητροπόλεως Τρίκκης σέ δύο (Τρίκκης καί Καλαμπάκας). Ἀποφάσισε τή δημιουργία μητροπόλεως Πύλης Μεσοχώρας, πού ἀπαρτιζόταν ἀπό μερικά ἀπομακρυσμένα χωριά τῆς μητροπόλεως Τρίκκης. Ἐπίσης ἀποφάσισε τή δημιουργία μητροπόλεως Ἀγιάς καί Συκουρίου πού ἀπαρτιζόταν ἀπό κάποια μικρή περιοχή τῆς μητροπόλεως Δημητριάδος (γύρω ἀπό τήν Ἀγιά) καί μιᾷ μικρῇ ἐπίσης περιοχή γύρω ἀπό τό Συκούρι τῆς μητροπόλεως Λαρίσης.

Μέ αὐτή τήν ἀπόφαση παρωδία διέλυσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ τήν Ίεραρχία τῆς 7^{ης}-3-1991.

Ὅλα αὐτά τά γράφουμε, γιά νά ἀποδείξουμε, σέ ὅλες τίς φάσεις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος (μετά τήν ἐκδοση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Σ.τ.Ε.), ὅτι: Ὁχι, δέν ἦταν ὁ μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικόδημος ὁ ἀδιάλλακτος τῆς ὑπόθεσης. Ἄλλοι, ἀπό τήν ἄλλη ὀχθη, ἔδειξαν ἀπολυτότητα καί ἀδιαλλαξία καί μάλιστα ἐνορχηστρωμένη ἀπό τόν ἠθικό αὐτουργό τοῦ ναυαγίου, στό ὅποιο πάντα ὀδηγοῦντο οἱ διαδικασίες, τόν Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ.